

klærer han, at det var en gylden Lænke, som han ikke vilde bære i sit Knaphul, selv om hans bedste Venner sad i Ministeriet. Disse Ord har han taget tilbage, men sin Kritik af Bladprivilegiesystemet fastholder den nuværende Indehaver endnu. Det forekommer mig, at Ordningen af dette Spørgsmaal vil være en Slags Skatte-reform. Det er nemlig saaledes, at de, der yde Betalingen for de officielle Annoncer paa den Maade, som Averteringen fore-gaar nu, ligefrem kunne anses for at be-tale til en enkelt Mand, Privilegiehaveren, og det er de unyttigste Penge, der gives ud i Landet. Spørgsmaalet har tidligere været behandlet her i Tinget. I Samlingen 1872—73 førtes der en Forhandling om en Forandring i vort officielle Bekendtgørelsesvæsen, og daværende Folketings-mand C. Berg udtalte sig da bestemt for Oprettelsen af en Statstidende. Jeg tror ogsaa, det vilde være det heldigste, men i øvrigt kan der være flere Maader at ordne Forholdet paa, og jeg haaber, at den høje Regering vil have sin Opmærksomhed hen- vendt paa dette Forhold, at det snart kan blive afløst af et nyt og bedre.

I Anmærkningerne Side 519—20 op-lyses, at der til Aalborg Posthus kan bruges 1,000 Kr. til „Istandsættelse efter Over-slag“. Det er altsaa foruden de alminde-lige Vedligeholdelsesudgifter. Jeg ved ikke, hvad disse Penge skulle benyttes til, men jeg tænker mig, de nærmest skulle benyt-tes til at oppudse en gammel Rønne med, som Postvæsenet i Aalborg har været nødt til at tage i Brug ved Siden af det egent-lige Posthus. Det egentlige Posthus er ikke opført som Postbygning, det er en Byg-ning, der blev købt for et halvt Hundrede Aar siden, og som nu, saaledes som Byen og Forholdene have udviklet sig, er alt for lille, alt for kneben og alt for utidssva-rende. Det er saaledes, at hverken Perso-nalet eller Publikum kunne komme til at afgøre deres Forretninger. Men den Rønne, som nu er indrettet til — man kan sige et Slags Hjelpeposthus, ligger klinet op ad det egentlige Posthus. Det er en Bindings-værksbygning, krum og skæv, og der har vist, saa vidt jeg husker, tidligere været Trævarehandel, i alt Fald stod der i Vin-duet nogle Træskeer og Lerpotter og saa-dan noget, og da disse nyttige Genstande blev fjernede fra Vinduerne, troede alle Folk, at nu skulde dette gamle Stykke Aal-borg forsvinde. Men de tog fejl. Det blev lavet til Posthus, og der blev fore-taget en Del Forbedringer — bl. a. blev Bjælkerne, som tidligere vare umalede, ma-

lede højroede — og nu er Huset jo ganske smukt: krumt og skævt, ganske smaa bitte Vinduer med smaa Ruder, og som sagt disse smukke højroede Stolper. Men jeg mener ikke, at der er nogen Grund til at bruge ret mange Penge til at istandsætte hverken det gamle egentlige Posthus, eller den gamle Rønne. Hvis det Ministerium, der raader for Postvæsenet, vil se efter i Skuf-ferne deroppe, tror jeg, det vil kunne finde et Andragende, der er et Par Aar gam-melt, fra Aalborg Handelsforening, og jeg vil bede den højtærede Minister at læse det igennem. Jeg antager, at han efter at have læst det og efter at have hørt, hvad jeg her har fremsat, vil tage under Overvejelse snarest muligt at skaffe Aal-borg et nyt Posthus. Det er virkelig saa-ledes, at Staten driver en stor Forretning ved Postvæsenet i Aalborg, og jeg tror ikke, at nogen privat Forretning af den Størrelse og med den Omsætning vilde byde Publikum eller Personale saadanne Lokaler som dem, der findes der. Tiden til Optø-relse af et nyt Posthus vil vistnok ogsaa være ganske gunstig, idet der ikke er over-vættets meget at bestille i Aalborg. Jeg venter naturligvis ikke, at man allerede i Aar skulde komme til det Resultat, at man vil opføre et nyt Posthus til Aalborg paa Finansloven, men jeg haaber, at det vil kunne ske til næste Aar.

**Finansministeren (C. Hage):** Da jeg forleden Dag havde Ordet, havde jeg at svare paa omtrent 25 forskellige Spørgs-maal, som vare rettede dels til Finans-ministeren, dels til Ministeren for offentlige Arbejder. I Aften har jeg en Liste paa henimod 50 — og saa regner jeg endda ikke de Spørgsmaal med, som allerede for-rige Gang vare paa Bane, men ere gen-optagne, siden jeg havde Ordet, af ærede Medlemmer. Hvis jeg til Besvarelse af hvert af disse Spørgsmaal vilde anvende, lad mig sige tre Minutter, vilde jeg altsaa be-høve halvtredie Time i det mindste. Jeg tør tro, at ærede Medlemmer navnlig paa denne Tid af Døgnet ville finde, at dette var for meget. Jeg er bange for, at det vilde gaa dem som Konen i Æventyret: Hun kunde sætte den forheksede Kost til at feje, men hun kunde ikke faa den til at holde op igen, og til sidst fejede den hende selv ud ad Døren. Jeg frygter for, at Kosten vilde feje Dem alle ned i Kegle-banen, saa at jeg selv vilde blive alene tilbage. Der er imidlertid heller ingen Nødvendighed for, at jeg skulde fordybe mig, end ikke tre Minutter, i hvert enkelt